

den in schuddende beweging wisten te krijgen, liet de vogel van verre zijn angstschrei hooren. Dan fungeerde ik zoo ongeveer voor impressario, en er ontbrak nog maar een rondgaan met een centenbusje of met de pet aan, om den indruk compleet te maken. Ook deze grap lukt het eene jaar beter dan het andere.

Eens hadden de ouden een bepaald plekje, waar al de slachtoffers voor den maaltijd werden voorbereid. Het ligt voor de hand te veronderstellen, dat het gezicht van zoo'n nest met jongen toch wel iets onsmakelijks moet opleveren. Maar die veronderstelling is totaal bezijden de waarheid. Nog nooit zag ik het prachtige witte dons ontwijd.

Op een morgen hoorde ik op vrij grooten afstand het Sperwerwifje schreien. Bij mijn overhaaste nadering zag ik, dat een Ekster er met één der eieren van doorging. De Sperwer zat op een twintig Meter afstand hulpeloos toe te zien. Van de zes eieren waren nog twee aanwezig, één lag gebroken op den grond. Die twee eieren zijn nog jonge Sperwers geworden.

In 1921 broedde op slechts weinige passen afstand van den Sperwer in een nestkastje een Roodstaartje, dat met een koekoeksei was begiftigd. Toen de Roodstaartjes op den gewonen tijd uitvlogen, bleef de jonge Koekoek alleen over, die nog lang niet in staat was zijn pleegbroeders en -zusters te volgen. Nog veertien dagen werd hij door het wifje gevoerd. Toen stierf hij, juist op den dag dat we met een spiritustoestel en een ketel aankwamen om in den stoom van kokend water te trachten de gebogen punten der slagpennen, die den vogel het vliegen onmogelijk maakten, recht te krijgen.

Zes weken leefde het Roodstaartjesgezin ongestoord onder het Sperwernest. En vóórdat het broedde, leefde het er ook.

O, zei een Sperwervijand, dan lust hij geen Roodstaarten! waarop ik antwoordde: Nou, of hij!

In 1922 en in 1921 hebben de Sperwers op O. N. Oord met toestemming van alle rechthebbenden, jagers dus inbegrepen, rustig mogen broeden. Prachtig!

Dat mijn statistieken van de zangvogels daaronder niet eenigermate lijden, zou ik niet graag beweren. Maar dat hindert niet. Het kan nog lijden.

G. WOLDA.

AVIFAUNA GOUDANA.

LIJST DER TOT DUSVERRE IN DE OMSTREKEN VAN GOUDA IN WILDEN STAAT WAARGENOMEN VOGELSOORTEN. (Slot).

102. *Falco tinnunculus tinnunculus* L. — Torenvalk.

Streeknaam: Muizenvalk.

De meest algemeene roofvogel. Deels zomergast, deels standvogel.

We treffen deze soort vooral broedend aan ten oosten van Gouda, bijvoorbeeld bij Haastrecht en Hekendorp. Hoffmann vond in 1920 bij Haastrecht een nest in een boom-

holte, waarin we ook in 1921 weer eieren aantroffen, welke echter spoorloos verdwenen. Hetzelfde paartje broedde korten tijd na dit legsel in een fopnest van de Ekster, eenige meters van de vorige broedplaats verwijderd. De eieren van dit legsel waren karakteristiek eivormig, terwijl de andere eieren van dit paartje anders gewoon rond waren. Het eenige ei, dat we hebben meegenomen, is 42,5 m.M. lang en 30,5 m.M. breed; de verhouding van lengte en breedte is dus bijna 1,4, wat belangrijk afwijkt van de gewone. (Vergelijk: Dr. Eugène Rey, „Die Eier der Vögel Mitteleuropas”, p. 22).

Tot z'n nadeel heet de Torenvalk hier algemeen Sperwer, en krijgt ook de welbekende slechte eigenschappen van den Sperwer aangerekend, zoodat de nesten meestal worden uitgehaald, en de vogel zelf met de meeste hardnekkigheid wordt vervolgd.

2 December 1922.

Foto P. W. Bos.

In het Van Bergen IJzendoornpark te Gouda.

103. ***Columba palumbus palumbus* L.** — Boschduif.

Algemeene broedvogel. 's Winters bij strenge koude en in 't voorjaar in koppels van 30 à 40 stuks in den Zuidplaspolder, bij de Reeuwijksche Plassen en in het Van Bergen IJzendoornpark. Zoo nu en dan verdwijnen die koppels in het Stadspark voor eenige dagen; ze zijn echter meestal weer spoedig terug.

104. ***Streptopelia turtur turtur* (L.)** — Tortel.

Zomervogel van April tot September. Vrij algemeene broedvogel. Elk jaar broeden één of meer paartjes in het Van Bergen IJzendoornpark.

105. ***Phasianus colchicus colchicus* L.** — Boschfazant.

Standvogel. Ten oosten van Gouda een vrij algemeen broedende vogel, ten westen van de stad, voor zoover bekend, in 't geheel niet aanwezig. Dikwijls worden deze vogels door de jachtopzieners opgekweekt en op een leeftijd van zes à zeven weken in grienden losgelaten.

106. **Perdix perdix perdix (L.)** — Patrijs.
Standvogel. Vrij algemeen broedend.

107. **Coturnix coturnix coturnix (L.)** — Kwartel.
Streeknaam: Kwikmedit.

Niet zeldzaam. Men deelde ons mede, dat de Kwartel langs de Vlist zou broeden. Dit is in tegenspraak met wat de Heer Teyinck beweerde in het „Verslag der ornithologische waarnemingen door de correspondenten der Centrale Commissie voor de belangen van Vogelstudie en Vogelbescherming.” („Ardea” III, afl. 2), waarin gezegd wordt, dat de Kwartel aldaar niet broedt. Hoewel de mededeeling ons in 't geheel niet onwaarschijnlijk voorkomt, is 't ons nog niet mogen gelukken bewijsmateriaal, in den vorm van eieren, te verzamelen.

108. **Phalacrocorax carbo subcormoranus (Brehm)** — Aalscholver.
Streeknamen: Schollevaar, Aalduiker, Rotgans.

Gedurende het geheele jaar waar te nemen. De meeste dezer vogels komen natuurlijk uit de kolonie in de eendenkooi „Lekzicht” te Lekkerkerk, die thans grootendeels ontvolkt is. In „De Levende Natuur” van December 1921 gaf de clubvoorzitter Hoffmann een beschrijving van deze kolonie.

Voor eenige jaren bevond zich onder de Lekkerkerksche Aalscholvers een bijna geheel albinistisch exemplaar. Het is niet gelukt dit stuk te schieten.

109. **Ardea purpurea purpurea L.** — Pufperreiger.
Streeknaam: Gele Reiger.

In den midden- en nazomer zien we in de rietlanden veel jonge vogels, die naar we veronderstellen afkomstig zijn uit de kolonies te Nieuwkoop en in het Naardermeer. Oude vogels schijnen hier hoogst zelden voor te komen. In „Ootheca Wolleyana” wordt medegedeeld, dat deze soort vroeger broedde te Ouderkerk a./d. IJssel. In Wolley's collectie bevinden zich de volgende eieren: 4 st. Ouderkerk (Holland), 9—12 May 1857.

Wolley teekende hierbij aan:

„These bought of Mr. Baker, at Cambridge, 2 March 1858, and taken all, he said, with his own hand. There were no Common Herons in the district. The nests were mostly on the ground. He caught many birds on their nests letting them go again, and he described to me their great beauty. His method was that adopted by the falconers at Valkenswaard, especially in catching Herons for training the Hawks. A simple open knot (noose? Newton) is laid round the nest, with a piece of string many yards in length, one end of which is securely fastened to some stake or other at one side of the nest, while the other is brought away to any distance. It is then left for a time, and the person, who sets it, returning and pulling the end sharply, is almost certain to snare the bird.”

Van broeden is thans natuurlijk geen sprake meer.

110. **Ardea cinerea cinerea L.** — Blauwe Reiger.

Het geheele jaar algemeen. Van gevallen van broeden in deze streek is ons weinig bekend. Eenige jaren geleden broedde een paartje bij een boerderij in den polder Bloemendaal. In 1921 broedde een paar vlak bij Gouda. Verder bevindt zich in het Linschoter Bosch een Reigerkolonie. Naar de Heer Baron Snouckaert van Schauburg me schreef, schijnt deze kolonie vroeger veel grooter te zijn geweest. Zoo nu en dan werd er eens een goede opruiming onder gehouden.

In de „Geschiedenis der Heeren en Beschrijving der Stad van Der Goude” van C. J.

de Lange van Wijngaerden (Amsterdam—Den Haag 1813) wordt in het hoofdstuk, dat handelt over het Goudsche Bosch, dat zich in de 14de eeuw ten westen van Gouda tusschen Gouwe en Hollandschen IJssel tot Moordrecht ongeveer uitstreckte, vermeld, dat in genoemd bosch behalve Blauwe Reigers, Kwakken en Lepelaars ook nog voorkwamen: „witte reijghers” en „witvogels”. De authentieke stukken, rekeningen uit 1359 en 1361, kon ik niet ter inzage krijgen. In het Gemeente-Archief bevindt zich slechts een afschrift. We achten het zeer waarschijnlijk dat met deze „witte reijghers” de Zilverreigers (*Egretta alba alba* [L.] en *Egretta garzetta garzetta* [L.]) bedoeld worden. Kan iemand hieromtrent iets naders mededeelen?

III. *Nycticorax nycticorax nycticorax* (L.) — Kwak.

Wolley ontving van John Baker 3 eieren uit Lekkerkerk van Mei 1876 (Ootheca Wolleyana). Newton vermeldde hierbij: „Taken, Mr. Baker says, by himself from a nest thirty feet high in a poplar tree.” In Wolley's collectie bevinden zich nog 2 eieren uit Lekkerkerk, eveneens van Mei 1876.

Broedde, ten tijde van Nozeman, in groot aantal bij Zevenhuizen. („Nederlandsche Vogelen”, 5 deelen, Amsterdam 1790—1829).

III2. *Ixobrychus minutus* (L.) — Woudaapje.

Streeknaam: Butoortje, Wouwaapje.

Is hier gelukkig nog broedvogel. Elk jaar broeden eenige paren tusschen het riet van de Reeuwijksche en Sluipwijksche Plassen. Op 22 Juni 1922 vond Hoffmann een nest met 7 eieren aan den kant van een klein eilandje in den „Elfhoevenpolder”-plas, die zeer weinig met riet begroeid is en veel bevaren wordt. Dit nest is goed uitgekomen. Broedden vroeger ook in de boezems der Gouderaksche polders, wellicht thans nog. Aanwezig van April tot September.

III3. *Botaurus stellaris stellaris* (L.) — Roerdomp.

Streeknaam: Roerdomp.

Als broedvogel ons alleen bekend te Gouderak. Ook op de Reeuwijksche en Sluipwijksche Plassen komt de Roerdomp slechts op den trek voor. Vele exemplaren overwinteren hier ook. Wanneer er dan ijs in de slooten komt, worden ze nog al eens waargenomen en ook gevangen. Een enkele maal wordt een exemplaar op de markt te Gouda te koop aangeboden.

III4. *Ciconia ciconia ciconia* (L.) — Ooievaar.

Broedt op verschillende boerenwoningen, buitenplaatsen en kerken in den omtrek. Ook hier geldt de algemeene klacht: „ze minderen sterk!” We hebben opgemerkt, dat de meeste paartjes in de laatste jaren slechts twee jongen grootbrengen. Is dit een algemeen verschijnsel?

De ons bekende bewoonde ooievaarsnesten bevinden zich te Ouderkerk a./d. IJssel, Bergambacht, Nieuwerkerk a./d. IJssel, Moordrecht, Waddinxveen, Oudewater en Linschoten. Vele nesten zijn onbewoond. De meeste Ooievaars komen eind Februari, begin Maart en vertrekken begin September.

III5. *Crex crex* (L.) — Wachtelkoning.

Vrij algemeene zomervogel. Broedvogel in hooilanden en graanvelden.

III6. *Rallus aquaticus aquaticus* L. — Waterral.

Streeknaam: Waterhoen.

Vrij zeldzaam. In de laatste maanden van 1910 werd een exemplaar geschoten te Hendorp. Op 16 Februari 1922 ontving de amanuensis der R. H. B. S. alhier een prachtig stuk uit Lekkerkerk ter prepareering.

117. **Gallinula chloropus chloropus (L.)** — Waterhoen.

Streeknaam: Waterkipje.

Standvogel. Broedvogel. Elk jaar één of meer paartjes in de vijvers van het Van Bergen IJzendoornpark. Het gemeenschappelijk broeden van Waterhoen en Meerkoet is meermalen door ons geconstateerd.

118. **Fulica atra atra L.** — Meerkoet.

Streeknaam: Meerkoot.

Vrij algemeene broedvogel. In den winter honderden exemplaren in gezelschap van Futen op de Reeuijksche Plassen, in de rietputten langs den IJssel en andere kleine rietplasjes. In het Zoölogisch Museum van de Rotterdamsche Diergaarde bevindt zich een gedeeltelijk albinistisch ♂, 23 Januari 1913 op de Reeuijksche Plassen geschoten.

119. **Vanellus vanellus (L.)** — Kievit.

Betrekkelijk weinig algemeene broedvogel. Broedt voornamelijk in de lage moerassige landen. In de Zuidplaspolder weinig, daar 't land er te hoog is. Vroeger aldaar veelvuldiger broedend. Door een betere bemaling van het land is dit veranderd. Ten oosten van Gouda meer algemeen broedend. In den nazomer en in 't najaar trekken groote troepen de weilanden in den omtrek af; einde Juni, begin Juli beginnen de eerste troepen zich reeds te vormen. De najaarstrek heeft meestal een Zuidwestelijke richting.

In zachte winters blijven altijd exemplaren over, die echter in vorstperioden niet zijn aan te treffen.

Vroeger werden in de buurt van Gouda veel Kieviten gestroopt. Thans gebeurt dit niet meer. Ook 't zoeken van Kievitseieren wordt hier niet als bedrijf uitgeoefend. 't Zou ook weinig winstgevend zijn!

In „Ardea” Jaargang VI pag. 102, deelt Dr. J. Büttikofer mede: „De Rotterdamsche Diergaarde ontving een gedeeltelijk albinistisch exemplaar, dat op 1 November 1917 levend bij Reeuijk (Z.-H.) gevangen is.” Bovendien bevindt zich in het Zoölogisch Museum der Diergaarde nog een albinistisch exemplaar op 8 Juni 1918 te Reeuijk geschoten.

120. **Pluvialis apricarius (L.)** — Goudpluvier.

In den herfst wel eens tusschen troepen Kieviten; behoort echter onder de zeldzame verschijningen gerangschikt te worden. Dr. Eykman schrijft hiervan ook: „In den herfst wel eens te midden van een koppel Kieviten, doch heel zeldzaam.” (Jaarbericht Club v. Ned. Vogelkundigen No. 2).

121. **Scolopax rusticola rusticola L.** — Houtsnip.

Op voor- en najaarstrek. Vooral in grienden. In 't najaar van 1921 werden veel snippen op den trek waargenomen. De clubvoorzitter Hoffmann nam zelfs een exemplaar tot even in de stad waar. In het Linschoter Bosch werden op 9 November 1921 14 stuks geschoten.

122. **Gallinago media (Lath.)** — Poelsnip.

Zeldzaam op voor- en najaarstrek.

In „Avifauna Neerlandica” staat over deze soort: In Hewitson's „British Oology”

1st Ed. 1835, bevindt zich eene mededeeling van den Engelschman Hoy, die destijds voor ornithologische en vooral oölogische studiën Nederland bereisde, welke luidt: „It (G. media) may be met with during the breeding season in the marshy districts lying between Gouda en Gorinchem.”

123. **Gallinago gallinago gallinago (L.)** — Watersnip.

Algemeen op den trek en in den winter. Ook 's zomers meermalen waargenomen. Het is zeer waarschijnlijk, dat deze snip hier broedt, o.a. op de Reeuwijksche Plassen. Een nest hebben we tot nog toe echter nog niet gevonden. Dr. Eykman nam deze soort in den zomer nooit waar. (Jaarbericht Club v. Ned. Vogelkundigen No. 2).

124. **Lymnocyptes gallinula (L.)** — Bokje.

Komt in het voor- en najaar op den trek veelvuldig voor; meest op afgesneden rietland of vochtig weiland. Ook in den winter wel aanwezig.

125. **Philomachus pugnax (L.)** — Kemphaan.

Vrij algemeene broedvogel. Bij Gouderak vroeger veelvuldig broedend.

126. **Tringa erythropus (Pall.)** — Zwarte Ruiter.

Op den najaarstrek.

127. **Tringa totanus totanus (L.)** — Tureluur.

Streeknamen: Schrèter (Ouderkerk), Tuul.

Nestelt vrij algemeen in de lage weilanden. In voor- en najaar op den trek.

128. **Limosa limosa limosa (L.)** — Grutto.

Algemeene broedvogel in lage weilanden, elders weinig. Op voor- en najaarstrek.

Misschien iets algemeener dan de Tureluur.

129. **Numenius arquata arquata (L.)** — Groote Wulp.

Streeknaam: Druipuit. (Voorspelt volgens de Gouderakkers regen!), Onweersvogel.

Voornamelijk in de maanden Augustus en September trekken ze in koppeltjes door; blijven hier soms ook eenige dagen om daarna weer verder te trekken. Broeden is hier buitengesloten.

130. **Numenius phaeopus phaeopus (L.)** — Regenwulp.

Streeknaam: Regenfluit.

Begint in Augustus, vooral in den nacht, in koppeltjes over te trekken; meestal alleen te herkennen aan den eenigszins melancholischen roep.

131. **Larus argentatus argentatus Pontopp.** — Zilvermeeuw.

In het eind van Augustus, begin September verscheidene exemplaren op de Reeuwijksche Plassen; ze blijven soms ook wel in den winter.

132. **Larus canus canus L.** — Kleine Zeemeeuw.

In najaar en winter algemeen op de weilanden; een enkele maal reeds exemplaren in den nazomer; zoo nu en dan tusschen de kokmeeuwen boven de stadsgrachten.

133. **Larus ridibundus ridibundus L.** — Kokmeeuw.

Streeknaam: Kapmeeuw, Kopmeeuw.

Als broedvogel in de naaste omgeving van de stad ons niet bekend. In den winter algemeen; talrijke exemplaren dan boven de stadsgrachten en duizenden in de uiterwaarden van den IJssel ten oosten van Gouda. Deze laatste gaan 's avonds naar de Plassen waar ze groote aaneengesloten witte vlakken vormen op het water.

In 't midden van de derde week van Februari zien we de eerste meeuwen met chocolade-bruinen kop.

134. **Sterna hirundo hirundo L.** — Vischdiefje.

Hier en daar broedvogel; een enkele maal tusschen Zwarte Sterns.

135. **Hydrochelidon nigra nigra (L.)** — Moeraszwaluw.

Streeknamen: Zwarte Stern, Stikstar.

Algemeene zomervogel van April tot Augustus.

In den naasten omtrek zijn ons de volgende kolonies bekend:

- 1e. in de Achterwillens, $\pm$ 25 nesten.
- 2e. aan de Gouwe, als men van Gouda komt links, in een klein plasje $\pm$ 20 nesten.
- 3e. aan de Gouwe, als men van Gouda komt rechts, in een rietpoel, $\pm$ 25 nesten.
- 4e. langs den spoorweg Gouda—Utrecht, van Gouda af rechts, $\pm$ 15 nesten.
- 5e. in den polder Steyn, $\pm$ 10 nesten.
- 6e. op de Reeuijksche Plassen, hier en daar enkele nesten.
- 7e. in den Kattendijkschen boezem onder Goudarak, enkele paartjes. Vroeger werden meer paren aangetroffen.

Ook in den wijden omtrek bevinden zich nog nesten en kolonies.

136. **Anser anser (L.)** — Wilde Gans.

In 't najaar trekken duizenden over, die hier echter, behalve op de Reeuijksche Plassen, zelden dalen. Ongetwijfeld komen hier meerdere soorten voor.

137. **Branta leucopsis (Bechst.)** — Brandgans.

In de collectie vogels van „Artis” bevindt zich, naar H. Koller („Naamlijst van in Nederland in den vrijen natuurstaat waargenomen Vogels”. Bijdragen tot de Dierkunde. Feestnummer 1888) mededeelt, een σ ad. 16 Januari 1841 te Bodegraven geschoten. In den winter 1921—1922 zal deze species ook in de streek om Gouda wel voorgekomen zijn.

138. **Cygnus cygnus (L.)** — Wilde Zwaan.

In den winter soms overtrekkend.

Gedurende den winter 1921—1922 werden zeer veel Wilde Zwanen waargenomen. In de week van 4—10 December werd een exemplaar geschoten uit een koppel van 3 stuks te Oudewater (de Bruyn).

29 Januari zette zich een troep van $\pm$ 50 stuks neer op het weiland langs den Beierschen Weg (Stolwijk); enkele exemplaren werden geschoten. (Cramer).

Op 4 Februari werd te Hekendorp een vlucht van 26 Wilde Zwanen die N.-Z. vlogen, waargenomen. (Van der Voo).

Verder vind ik in de „Goudsche Courant” van 17 Febr. 1922, 't volgende bericht:

Bergambacht.

Door de heeren J. A. v. d. Straaten en G. A. de Mik alhier, werd op de rivier de Lek voor deze gemeente een Wilde Zwaan geschoten, terwijl een tweede, hoewel aangeschoten, ontkwam.

De heer Drijver schreef me verder nog:

„Gisteren (15 Maart) 1922 zag ik bij Zevenhuizen—Moercapele, twee zwanen vliegen, dicht bij den trein en vrij laag. Weet U ook, of daar misschien tamme zwanen zijn, die niet geleewiekt werden? Zij waren mij wel wat al te dicht bij voor Wilde Zwanen.”

Voor zoover mij bekend, worden in die streek in 't geheel geen zwanen gehouden, zoodat deze vogels hoogst waarschijnlijk wel tot deze species behoord zullen hebben.

Behalve deze berichten ontving ik nog enkele niet gespecialiseerde. Deze waarnemingen toonen wel aan, hoe talrijk de soort hier geweest is; gewoonlijk behoort ze 's winters tot de zeldzame verschijningen. Dr. Eykman schrijft: „Een enkelen keer met koude winters in vluchten overtrekkend.” (Jaarbericht C. N. V. No. 2).

De eendensoorten die hier in grooter of kleiner getale voorkomen zijn:

139. *Spatula clypeata* (L.) — Slobeend.

140. *Anas platyrhynchos platyrhynchos* L. — Wilde Eend.

Vrij algemeene broedvogel. 's Winters in troepen op de Plassen. In de collectie van „Artis” bevindt zich een abnormaal ei, in Mei 1858 te Bodegraven gevonden.

141. *Anas crecca crecca* L. —

a L. — Wilde Eend.

in troepen op de Plassen. In de collectie van

140. *Anas platyrhynchos platyrhynchos*

Vrij algemeene broedvogel. 's Winter „Artis” bevindt zich een abnormaal ei, in Mei 1858 te Bodegraven gevonden.

141. *Anas crecca crecca* L. —

147. *Nyroca nyroca* (Güld.) — Witoogeend.

De Heer A. A. van Pelt Lechner zegt hiervan in „Ardea” VI, pag. 83:

Onder deze soort staat in den catalogus der „Ootheca Wolleyana” (Part. IV, pag. 603 § 5788) o.a. vermeld: „Four (eggs) Ouderkerk, Holland, 30 May 1856. From mr. John Baker.” (Afkomstig uit de collectie A. en E. Newton, later ingevoegd bij die van Wolley en door A. Newton geschonken aan het zoölogisch museum der Universiteit Cambridge).

De bewerker van bovenbedoelden catalogus, wijlen Prof. Dr. Alfred Newton, plaatste bij dit nummer de navolgende noot:

„Mr. Baker was very confident as to the genuineness of these eggs, which I was at first inclined to doubt, until I saw how well they agreed with others attributed with more or less probability to the species.”

Aanvankelijk verkeerde de Heer van Pelt Lechner in de meening, dat, waar Ouderkerk genoemd wordt, Ouderkerk aan den Amstel bedoeld werd; later is hij hierop teruggekomen en houdt Ouderkerk aan den IJssel voor de vindplaats.

De Heer Tjeerd Gs. de Vries voegt hier in het Jaarbericht der Club van Nederlandsche Vogelkundigen No. 12 pag. 13 aan toe:

Voor de mogelijkheid, dat bovenbedoelde eieren werkelijk uit Nederland stammen, pleit ook het feit, dat Hewitson (William Hewitson, „Coloured illustrations of the Eggs of British Birds”, 3d. edition, London 1856) Nederlandsche eieren der Witoogeend vermeldt. In Vol. II, pag. 425, zegt hij o.a.:

„In 1844, Mr. Green (a dealer in birds and birds' eggs) had five eggs of this species, together with the birds alive, from Holland, . . . last summer he received others.”

De Heer de Vries had het geluk 13 Mei 1919 te Nederhorst den Berg een nest van deze species met 11 eieren te vinden, waarover hij in bovengenoemd Jaarbericht heeft geschreven. In „Ardea” III pag. 95 vermeldt Dr. E. D. van Oort een legsel van 6 eieren, 18 Juni 1914 onder Steenwijkerwold gevonden.

148. *Nyroca fuligula* (L.) — Kuifeend.

149. *Nyroca marila marila* (L.) — Toppereend.

Streeknaam: Toppertjes.

Vrij algemeen; met ijsgang 's winters in den IJssel.

150. *Bucephala clangula clangula* (L.) — Brilduiker.

151. *Mergus merganser merganser* L. — Groote Zaagbek.

152. *Mergus serrator* L. — Middelste Zaagbek.

153. *Mergus albellus* L. — Nonnetje.

De meeste dezer eendsoorten komen alleen in najaar en winter in deze streek voor. In de enkele eendenkooien in de Krimpenerwaard, en op de Reeuijksche en Sluipwijk-sche Plassen worden vele exemplaren dan gevangen of geschoten. Verreweg de grootste eendenkooi is „Lekzicht” te Lekkerkerk, die dan ook van het meeste belang is. Bijstaande foto, die op 1 Mei 1922 werd gemaakt door den Heer D. Middelburg, geeft een kijkje in een der groote pijpen van deze kooi.

154. *Plotus alle* (L.) — Kleine Alk.

Op een der stadsgrachten van Oudewater werd 14 Januari 1916, na den orkaan, die van 13 op 14 des nachts woedde, een exemplaar geschoten, dat ter determineering werd toegezonden aan Baron Snouckaert van Schauburg, die hiervan berichtte in het Jaarbericht der Club v. Ned. Vogelk. No. 6, p. 22. Dit stuk was op de onderzijde geheel vuil grauwbrown; het bevindt zich in de collectie van den Heer Snouckaert van Schauburg.

155. *Podiceps cristatus cristatus* (L.) — Fuut.

Streeknaam: Zanddrijver.

In den zomer zien we slechts enkele exemplaren. 't Broeden is nog nooit door ons geconstateerd. In najaar en winter algemeen op de Plassen. Ook aan Dr. Eykman is deze species niet als broedvogel bekend.

156. *Podiceps ruficollis ruficollis* (Pall.) — Dodaars.

Streeknaam: Hagelzakje.

In zomer en winter aanwezig. Hoogstwaarschijnlijk wel broedvogel, hoewel we nog nooit een nest vonden.

Resumeerend verkrijgen wij het volgende overzicht:

Aantal voorkomende species en subspecies: 156.

Hiervan thans niet meer: 4 species.

Aantal broedend aangetroffen species: 81.

Thans niet meer als broedvogel bekend: 3 species.

Aantal standvogels: 23.

Zwerfvogels: totaal 28, waarvan 10 broedend in dit gebied, 14 niet broedend en 4 slechts in den nazomer waar te nemen.

Aantal zomervogels: 55.

Aantal doortrekkers: 34.

Aantal wintergasten: 31.

Algemeen: 53 soorten.

Vrij algemeen: 61 soorten.

Zeldzaam: 29 soorten.

Een enkele maal: 9 soorten.

Thans niet meer bekend: 4 soorten.

Tenslotte hopen wij met Dr. Eykman, dat dit voorbeeld navolging moge vinden, en vele jonge vogelliefhebbers zich aangetrokken zullen gevoelen ook een dergelijke lijst van hun observatie-terrein samen te stellen, opdat we binnen afzienbaren tijd een deugdelijk overzicht zullen verkrijgen van de vogelwereld in ons land. We stemmen volkomen in met de woorden van den Heer Thijsse, die ons schreef: „Ik ken geen grooter genoegen, dan op deze manier een terrein eens grondig te onderzoeken.”

A. SCHEYGROND.